

Н. А. Морозов разкрива [544], че под натиска на Скалигеровата хронология астрономите от XVII–XIX в. са принудени постоянно да прибягват до ПРЕСИЛЕНИ КОМПРОМИСИ с различна степен, за да съгласуват вярата си в „историческата традиция“ с резултатите от своите астрономически изчисления. Работата е там, че астрономите от XVII–XVIII в. живеят в епоха, когато Скалигеровата хронология ВЕЧЕ Е ФОРМИРАНА. И основните исторически царства, войни, персонажи вече са разпределени по дължината на времевата ос. Затова, щом подхващали астрономическо датирание на стар текст с хороскоп, астрономите „знаели“ приблизителната му дата от историческата хронология. Ролята на астрономите се изчерпвала с незначителното уточнение на историческото датирание с „астрономически метод“. Ако астрономите, кой знае защо, не намирали точното решение в „нужната“ епоха, предпочитали да подложат на съмнение НЕ ИСТОРИЧЕСКАТА ХРОНОЛОГИЯ, А ТОЧНОСТТА НА СТАРИЯ ДОКУМЕНТ. В такива случаи астрономите казвали горе-долу следното: „Летописецът май нещо е обърнал, когато е посочил, че Сатурн е в Риби. Щом описаните събития са от V в. пр.н.е., Сатурн трябва да е в Дева“. Поправяли Рибите с Дева и „потвърждавали“ мнението на Скалигеровите историци, че даденият документ е от V в. пр.н.е.

Заслугата на Н. А. Морозов е в това, че първи подлага на съмнение не астрономическите сведения в старите документи, а приетата от историците хронология. Той предлага да се разшири интервалът на търсените астрономически решения ВЪРХУ ЦЯЛАТА историческа епоха чак до средните векове. Но дори Н. А. Морозов не е последователен докрай и предпочита в изчисленията си да не отива по-далече от VI в. от н.е.

Оказа се, че внимателното прилагане на астрономическия метод дава ЗНАЧИТЕЛНО ПО-КЪСНИ ДАТИ от тези на Скалигер. В някои случаи новите дати дори са КЪСНОСРЕДНОВЕКОВНИ! А трябва да се има предвид, че астрономическите резултати на Н. А. Морозон не са ОКОНЧАТЕЛНИ. Той е убеден, че само хронологията на „античния“ свят е погрешна и съвсем напразно се отнася с доверие към хронологията на средните векове от около 300–500 г. от н.е. и по-нататък. И затова в търсенето си на точно астрономическо решение, той не изследва целия възможен интервал от време. Н. А. Морозов обикновено търси решението в епохата от 2000 г. пр.н.е. до 600 г. от н.е., като само в някои редки случаи стига до късното средновековие.

Може да се каже, че Н. А. Морозов изобщо не разглежда по-късната епоха от XIV до XVIII в. Смята, че „античните“ хороскопи не могат да се изместят приблизително в XIII или дори в XVII в. от н.е. И когато се качва